உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* திருநீற்றின் பெருமை.

திருநீறுதரிக்கும் சைவ சமயிகள் பல்லாயிரக்கணக்காயுள்ளாரெனினும் திருநீறு என்பது யாதெனவினவில் அது நெற்றியிற்றரித்துக்கொள்ளும் விபூதியென்றும், சாணியைச் சுட்டெடுத்தது என்றும் விடைகூறுபவரே பலராவர். இந்நீறு எப்படியுண்டாயிற்று? இதற்குரிய பெயர்கள் என்னபொருளை யுடையன? இது எத்தனை வகைப்படும்? இதன் நிறபேதங்களெவை? இதை வைத்திருக்கத்தக்க பாத்திரங்களெவை? இதை எவ்வாறு தரிக்கவேண்டும்? எவ்வெந்நீறு எவ்வெவர்க் குரிமைபெறும்? இதன் தத்துவங்களென்ன? இதனால் அடையும பயன்யாது? இதன் பிரத்தியட்சசக்தி யாது? மற்ற மதத்தினர்களில் இதைக் கொண்டாடுபவருண்டோ? என்பனவாதிய கேள்வி கேட்பின் சரியான விடைகூறுவார் மிகச் சிலரேயாவர். ஆதலின் நம்மவர்யாவரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளுமாறு திருநீற்றின் பெருமையை இவண் விரித்துக் கூறுதும்.

(1) தோற்றம்:—சர்வசங்காரகாலத்திலே சிவபெருமான் தமது நெற்றிக்கண் ணெருப்பினாற் சகல பொருள்களையும் சாம்பலாக்கி அச்சாம்பல் தமது திருமேனியில் தோயுமாறு நிர்த்தனஞ்செய்து

---

*இது மேலைச் சிவபுரிச் சன்மார்க்கசபையில் சாதாரண௵ ஆனி௴ 27உ நடந்த ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் திருநக்ஷத்திர குருபூசைக் கொண்டாட்ட சமையத்தில், அச்சபையின் அக்கிராசனாதிபதி ஸ்ரீமாந் **வ. பழ. சா. பழனியப்ப செட்டியாரவர்கள்** விருப்பத்தின்படி மதுரை வித்தியாபாநுப் பத்திராதிபர் மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரால் எழுதி வாசிக்கப்பெற்ற வியாசம்.

முடிவில் முன்போல் உலகத்துள்ள யாவற்றையும் தோற்றுவித்துத் தம் திருமேனியிற்றோய்ந்த சாம்பலைத் தம் திருக்கரத்தால் வழித்துத் தமது வாகனமாகிய ரிஷபத்தின்முன் எறிந்தனர். அந்த ரிஷபம் அச்சாம்பலை யுட்கொண்டு தன் வீரியத்தைப் பசுக்களிடம்விட்டது. அதனால் அப்பசுக்களின் சாணமாகிய கோமயம் திருநீற்றுக்கு மூலமாகிச் சிறந்ததாயிற்று. இதனை:—

"சான்ற நூல் புகல் சர்வசங் காரகா லத்திற்
றோன்றும் யாவுந்தன் னுதல்விழி யங்கியாற் றொலைத்து
நான்ற வார்குழை பாகனம் மயானத்து நடித்தா
னூன்ற நீறெலாந் தோய்ந்திட மேனியி லவற்றை"

"திருக்க ரத்தினால் வழித்தெறிந் தனன்றிகழ் விடைமுன்
விருப்பி னலவை யயின்றந்த விடைதன்வீ ரியத்தை
யருப்ப மீக்கொளப் பசுக்கள் பால் விட்டதப் பசுக்கள்
பெருக்கு கோமயம் விபூதிக்கு விசேடம்பே சினவால்"

எனவரும், கடம்பவனபுராணப் பாடல்களாற் காண்க. அன்றியும் சர்வசங்கார முடிவில் எல்லாத்தேவர்களையும் சகல அண்டங்களையும் சிவபெருமான் தமது நெற்றிக்கட் பொறியினாலே நீறாக்கி, அச்சாம்பலைத் தமதுதிருமேனி முற்றும் பூசிக்கொண்டமையால், சகலதேவர்களும் அவயவங்களில் வசிக்கப்பெற்ற பசுவின் சாணத்தைப் பொடித்த திருநீற்றை அதற்கறிகுறியாக யாவரும் பூசிக்கொள்ளும்படி விதித்தருளினர். எனவுங் கூறுவர். இதனை:—

"விண்ணவ ருடல முழுவதும் பொடித்த வெண்பொடி யணிந்தரு ளிறையப், பண்ணவர் முழுது முறுப்பினு ளடங்கும் பசுமயம் பொடித்தவெண் ணீறு, புண்ணியம் வளர்க்கு முயிர்க்கெலாந் தரிப்பப் புகன்றனன்" எனவரும் தணிகைப் புராணத்தாற் காண்க.

(2) இதன் பெயர்கள்:—பூதி, பசிதம், சாரம், காப்பு, நீறு என்பனவாதிய பலவாம். இவற்றின் பொருள்:—பூதி—ஐசுவரியத்தைத்தருவது. பசிதம்-சிவத்துவத்தைவிளக்குவது. சாரம்- (உயிர்களின்) மலத்தைக் கழுவுவது. காப்பு (ரக்ஷை)-பேய்பிணியாதியவற்றால் வருந்துன்பங்களை நீக்கிக்காப்பது. நீறு-பாவங்களைத் தகி

பது. இங்ஙனமே இதன் பெயர்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு
பொருளைத்தருவனவாம்.

" தொகுத்த வாழ்க்கையாற் பூதியும் சோதிமேற் றரலாற்
பகுத்த நூல்புகல் பசிதமும் படுமலம் பிணிமா
சுகுத்த லாலுயர் சாரமுங் காத்தலாற் காப்பு
மிகுத்த தீதுநீற் றிடுதலா னீறும்பேர் விளம்பும்"

னவரும் அப்புராணக் கவியானே யிதனையுணர்க.

(3) இதன்வகை:—இது—" வைதிகநீறு, லௌகிகநீறு" என
ருபெரும் பிரிவையுடைத்தாகும். இவற்றுள், வைதிகநீறு-" புரா
னி, சத்தியோசாதை" என இருவகைப்படும். " புராதனி" யெ
பது பிரமன்யாககுண்டத்திலுண்டாவது. " சத்தியோசாதை"
பன்பது அந்தணர்கள் யாககுண்டத்திலுண்டாவது. இதனை:—

" சகுபுரா தனியே யென்றுஞ் சத்தியோ சாதை யென்று
மிகலில்லை திகவெண் பூதி யிருதிற னுகு நேரே
புகழ்தரு வேத னேம குண்டத்துப் பூப்ப தொன்று
பகர்தரு மறையோ ரோம்பு மங்கியிற் படுவ தொன்றும்"

னவரும், பேரூர்ப் புராணத்திருவாக்கா னறிக.

லௌகிகநீறு—சைவநீறு, அசைவநீறு என இருவகைப்படும்.
வற்றுள் சைவநீறு-சிவதீக்கையுடையவர்களணியத்தக்கது. இது-
ற்பம், அநுகற்பம், உபகற்பம் என மூன்று பகுப்பினையுடையதா
ம். இவற்றுட் கற்பமாவது:—ஈன்றணியதும், ஈனாததும், சூலு
—யதும், இருகன்றீன்றதும், முதிர்ந்தகன்றுடையதும், கன்றி
ந்ததும், நோயுடையதும், மலடும், மலந்தின்பதும்,வலிந்தகாதுள்
தும், கொம்பொடிபட்டதும், வாலற்றதும், கிழமும் ஆகிய இவை
பான்ற குற்றங்களில்லாது, வயலில் நெல்லந்தாள் மேய்ந்துவரும்
க்களின் சாணத்தை பங்குனிமாசத்து அட்டமி, சதுர்த்தசி,
ளரணை யென்னும் திதிகளிலே, பூமியில் விழாமுன்னர் சத்தி
ாசாதமந்திரங்கூறித் தாமரையிலையில் எற்று வழும்பு நீக்கி,
மமந்திரமோதி கௌவியம் வார்த்து, அகோரமந்திரம் ஓதிப்
சைந்து, தற்புருடமந்திரமோதி உருட்டி, ஓமத்தீயாகிய சிவாக்கி

னியில்வேகவைத்து, நன்ருகவெந்து சூடுமுழுவதுந்தணிந்து ஆறிய பின்பு ஈசானமந்திரமோதி யெடுக்கவேண்டும். இங்ஙனம் எடுத்த நீற்றை புதுவஸ்திரத்தில் வடிகட்டிப் புதுப் பாண்டத்திலடக்கி காயத்திரிமந்திர செபஞ்செய்து சுத்தமான இடத்தில் வைத்து மல் லிகை முல்லையாதிய நல்ல வாசனைமலர்களைப் பெய்து புதுவஸ்திரத் தால் க்வசம்செய்து வைத்துக்கொள்வதாம். இங்ஙனம் அன் றெடுத்த *கோமயத்தை அன்றே நீற்றிக்கொள்வதன்றி முற்கூறி யாங்கு திரள்செய்த சாணத்தை வெயிலில் உலர்த்திக் காய்ந்த பின் . மேற்கூறியவாறு சிவாக்கினியி லிட்டெடுத்துக்கொள்வதுங் கற்பமேயாகும்.

அநுகற்பமாவது:—வனத்திலும் பசு மந்தையிலும் தானே விழு ந்து உலர்ந்துகிடக்குஞ் சாணத்தை, சித்திரை மாசத்திலே யெடுத்து வந்து முன்சொல்லிய முறைப்படியே சிவாக்கினியிலிட்டு விளைவித்து எடுத்துவைத்துக் கொள்வதாம்.

உபகற்பமாவது:— வனத்தில் காட்டுத்தீயால் இயல்பாக வெந் துகிடக்கும் சாம்பலையெடுத்துவந்து பஞ்ச கௌவியம்விட்டுப் பிசை ந்து உருட்டி முன்சொல்லிய முறைப்படியே சிவாக்கினியிலிட்டு விளைவித்து எடுத்துவைத்துக் கொள்வதாம். இவற்றின் விதிகளை:—

இலௌகிக பூதி தானு மிருதிற னுசும் பாவ
முலைவுற வாற்றுந் தீக்கை யுற்றவர்க் குரிய தாக
நிலைபெற நிஉவுஞ் சைவ நீறென்றுந் தீக்கை யின்றி
யலைவுறு மாந்தர் தங்கட் கடுத்திடு மசைவ மென்றும.

கற்பமநு கற்பமுப கற்பமென மூன்ரு
மற்பினெடு சைவரணி யுந்தவள நீறு
பொற்பவவை மூன்று திற னும்புகறல் கேளாய்
விற்புருவ வேற்கண்விது வாணுதன் மடந்தாய்.

கன்றுபய வாதகளி நாகுபுனிற் றுக்கோ
கன்றிறுதி யுற்றகபி லைக்குல மலட்டான்

---

* கோமயம் - பசுவின்சாணம்.

கன்றுதுணை யின்றகற வைத்திரண் முதிர்ந்த
கன்றுறு பசுக்கரு வயிற்றுவளர் பெற்றம்.

வார்ந்தசெவி கோடுநெடு வாலிவைக டம்மிற்
றீர்ந்தசுர பித்தொகுதி தீதுவளர் பவ்வீ
யார்ந்துவரு காலிபிணி யான்றகுடஞ் சுட்டென்
றோர்ந்தவிவை நீங்கவெழி லோங்கிவளர் கற்றான்.

பங்குனியி னெல்லரி பணைக்கணுறு தாண்மேய்ந்
தங்கவை விடுத்தமய மட்டமியி ரேழிற்
றங்குபதி னைந்தின்வளர் சாதமறு வோதி
மண்டனில் விழாமுன்மரை மெல்லிலையி னேற்று.

வழும்பொருவி வாமமறு வோதிவளர் கவ்பம்
பொழிந்ததில கோரமறு போற்றுபு பிசைந்து
செழும்புருடம் விண்டுதிரள் செய்துதிக ஹோமத்
தெழுந்தழன் மடுத்தபி னெடுத்திடலீ சானம்.

புதிய வறுவை கொடுவடித்துப் புதிய கடத்திற் கொளவமைத்துக்
கதிசெய் மநுக்கா யத்திரியைக் கழறிப் புனித நிலத்திருத்தி
மதுவின் டொழுது மலர்சாத்தி மறுவி றுகிலால் வாய்ப்பெய்தல்
விதியின் றழலி னிடாதுணக்கி விளைவித் திடலு முறையாமால்.

கனத்திற் கரிய பூங்குழலாய் கற்ப முரைத்தா மநுகற்பம்
வனத்தி லுணங்கு மயமேட மதியிற் கொணர்ந்து பொடித்ததன்க
ணினத்திற் சிறந்த கோசலம்வார்த் தெடுத்து நவின்ற முறையானே
யனற்றி விளைத்துக் கொளலாகு மறைது முபகற் பமுங்கேளாய்.

வளர்தீ யியல்பிற் கவர்ந்துண்ட வனத்துப் பொடியி லானைந்துந்
தளரா தொழுக்கி மொழிந்தபடி தழல்வைத் தெடுத்துக்கொளலாகும

என்னும் பேரூர்ப்புராணக் கவிகளாலுணர்க.

அசைவநீறு:—இருவகைப்படும்.(1)சிவாலயத்து மடைப்பள்ளியிலும், சிவனடியார் மடைப்பள்ளியிலும் வெந்த சாம்பல். இது சிவதீக்ஷையில்லாத சூத்திரர்கட்குரியது.(2) காடுகளிலே தானாகவெந்து கிடக்கும்சாம்பல் இது சங்கரசாதியார்கட்கு உரியதாகும். இதனை:—

"மறையின் வழிச்செந் தீவெட்டு மறைஞர் முதலோர்மூவர்க்கு
மறைவை திகவெண் பொடியாகுமசைவமெனமுன்மொழிந்தபொ
பறையு மெழிலா லயத்துமடைப் பள்ளிப் பொடியு மடியர்மடத்
துறையு மடைப்பள் ளிப்பொடியு முயர்கான்வெந்த பொடியுமாம்.

"தீக்கை புரியாச் சூத்திரர்க்குச் சிறப்ப தாகு மடைப்பள்ளி
யாக்கும் பொடிகான் வெந்தபொடி யடுப்ப தாகுஞ் சங்கரர்க்கு.

எனவரும் அப்புராணத்தாலறிக.

இங்கே கூறிய அசைவ நீறென்பதையே அகற்பம் என
பெயரிட்டுக்கூறுவர் சேக்கிழார்சுவாமிகளும் கடம்பவனபுராணக்கா
ரும். இவர் சைவநீறுஎன்பதே கற்பம், அநுகற்பம், உபகற்ப
அகற்பம் என நால்வகைப்படுமென்பர். இவ்வாறு கூறினும்
கருத்து ஒன்றே யாதல் தெற்றெனவிளங்கும். கற்பம் என்ப
சிவாகமத்துட் கூறிய விதிமுறையிற் சிறிதும் வழாது மந்திரோக்
மாகச்செய்யப்படுவதென்பதும், அநுகற்பமென்பது அவ்விதிகளி
சில சுருக்கிச்செய்யப்படுவதென்பதும், உபகற்பமென்பது அதினு
சில விதிகளைச் சுருக்கிச்செய்யப்படுவதென்பதும், இம்மூன்று
சிவதீக்கையுடைய எல்லா வருணத்தார்கட்கும் உரியனவாகுமா
வின் சைவநீறு என்று பெயர்பெறுமென்பதும், பெற்றும். அ
ற்பமென்பதுயாதானுமோர் விதிமுறையாற் செய்யப்படாது தானே
தகிப்புற்றுக் கிடப்பதாமாதலின் அதை அகற்பமென்று கூறி சி
தீக்ஷையில்லாதார்கட்கு உரிமைப்படுத்துவாராயினர். கூன்பாண்டி
யன் சிவதீக்ஷைப் பேறுபெறாது புறமதப் பற்றுண்டிருந்தமையான்
அகற்பமாகிய திருமடைப்பள்ளிநீற்றை ஸ்ரீஞானசம்பந்தசுவாமிகள்
கட்டளையிட்டருளியவாறும் காண்க. அன்றியும், மகாபற்பம், ப
பம் என இருவகைப்படுமெனவும், இவற்றுள் மகாபற்பம் என்பது
சிவபெருமானே யெனவும், பற்பமென்பது சிரௌதம், சமார்த்தம்
லௌகிகம் என மூன்றுவகைப்படுமெனவும், இவற்றுள் சிரௌதம்
வைதிக சம்பந்தமாயுள்ளதாகவும், சமார்த்தம் ஸ்மிருதி சம்பந்தமா
யுள்ளதாகவும், இவ்விரண்டும் மறையவர்க்குரியனவெனவும், லௌ
கிகம் உலகசம்பந்தமானது; அது ஏனைய யாவர்க்குமுரியதெனவும்
சூதசங்கிதை கூறும்;

முழுஞான மினிதளித்து மகாபாவ முருக்குதலான்
மழுமானங் கைப்பரனே மகாபற்ப மெனப்படுவான்."

"துரிசறுநன் மகாபற்ப சொரூபம்விளங் குறப்பெற்றோ
னரியசிவ னெனயாரு மறைவர்மறை முதலான
பெரியநா லோதுபயன் பிறங்குறு மகாபற்ப
முரியதிரு ஞானமடை குதலாகு முணர்வுடையீர்"

"சீர்மருவு பற்பந்தான் சிரௌதமே சமார்த்தமே
யேர்மருவி லௌகிகமே யெனமூன்று வகையிவற்றுட்
பார்மருவு முன்னிரண்டும் பார்ப்பார்க்காம் பின்னொன்று
பேர்மருவு மற்றையர்க்கு மாகுமெனப் பேசுவரால்."

என்னுங் கவிகளாற் காண்க.

(4) இதன் நிறபேதவகை:—கருநிறவிபூதி பிணியைத்தரும். செந்நிறவிபூதி - கீர்த்தியைப்போக்கும். புகைநிறவிபூதி - வாழ்நாளைக்குறைக்கும். பொன்னிறவிபூதி – சம்பத்தைநீக்கும். வெண்ணிறவிபூதி - அளத்தற்கரிய புண்ணியத்தையும், சித்த சுத்தியையும், மோக்ஷத்தையும் தரும். இதனல் வெண்ணிற விபூதியே சிறந்ததென்பதாயிற்று. இதனை:—

"பரவு நீலந்தீப் பிணிசிவப் பிசையின்மை பகர்தாம்
பிரநி றத்தவா யுகந்தெறும் பீதநல் குரவா
நிரவு மித்திற நிறம்படா தெடுத்திடு நீற்றி
னுறவு வெண்ணிற மெண்ணிலாப் புண்ணிய முதவும்"

எனவருங் கடம்பவன புராணத்தானும்,

"அளவாப் பிணியைத் தருநீல மாயு ணீக்குந் தாமிரஞ்சீர்
பிளவா விசையைத் தருஞ்செம்மை பீத மளிக்கு நல்குரவே"

"வெண்மை யளவில் புண்ணியத்தை விளைக்கு மதனு லதுதரிக்கும் வண்மை யுடையது." எனவரும் பேரூர்ப் புராணத்தானும் அறிந்துகொள்க

(5) கோள்கலம்:—மான்றோல், புலித்தோல், பட்டு முதலியவற்றால் 12 விரலளவுயரமும் 8 விரலளவகலமும் கொள்ளத்தைப்பித்த பைகளும், சம்புடம், வில்வக்குடுக்கைகளும் ஆகியவைகளே சிற

ந்தனவாம். விபூதியைப் பரமசிவமாகவே கொள்ளவேண்டும். இத
ஞற்ஞன் விபூதி வைத்திருக்கும் பையை விபூதிக்கோயில் என்று
உயர்வுபடுத்திக் கூறுவர். விபூதிக்கோயில் சத்திவடிவம், அதில்
தைக்கப்பட்டுள்ள நூல் பிரமன் வடிவம், பந்திக்குங் கயிறு விஷ்ணு
வடிவம், அதனுள்ளுறுந்திருநீறு சதாசிவவடிவம் என்று வேதசிவா
கமங்கள் முறையிடுகின்றன. இதனை:—

"பூதி யாலயஞ் சத்தியன் னதிற்புனை தருநூ
லாதி நான்முகன் பந்திக்குங் கயிறுமா லதனுட்
டீது தீர்தர வுறைவெண்ணீ றருட்சதா சிவமாம்
வேத வாகம மித்திறம் புகன்றிடு மெய்ம்மை"

என்னும் கடம்பவன புராணத்தாற் காண்க.

(6) தரிக்குமுறை:—உத்தூளனம், திரிபுண்டரம் என இருவ
கைப்படும்.

(1) உத்தூளனமாவது:—கிழக்குமுகமாகவேனும் வடக்குமு
மாகவேனு மிருந்துகொண்டு விபூதியை நிலத்திலே சிந்தாமல்
வலக்கையில் எடுத்து தலையை நிமிர்த்து சிவ சிவ சிவ எனச் செ
பித்து நடுவிரல் மூன்றினுலும் சிரசு நெற்றி முதலிய தானங்களில்
நீர்விட்டுக் குழையாமல் தரித்துக்கொள்ளுதலாம்.

(2) திரிபுண்டரமாவது:—இயன்றவகையாற் சரீரசுத்தி செ
ய்துகொண்டு சுத்தமான இடத்திலிருந்து சிவத்தியானத்துடன்
வலக்கரத்தால்பூதியையெடுத்து இடக்கரத்தில் வைத்து விதிப்படிசு
திசெய்து சம்ஹிதாமந்திரத்தால் அபிமந்திரித்து நீரிற் குழைத்
வலக்கை நடுவிரல் மூன்றினுலும் சிரசு, நெற்றி, மார்பு, கொப்பூ
முழந்தாள், புயங்கள், மணிக்கட்டுகள், விலாப்பக்கங்கள், முது
காதுகள், கண்டம் ஆகிய இவைகளில் மந்திரபூர்வமாக முன
தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். நெற்றியில் இரண்டு புருவங்களி
கடைவரையும், மார்பிலும், புயங்களிலும் தனித்தனி ஆறுஅங்குல
ளமும், கண்டத்தில் அதன்சுற்றளவுமுழுதும், மற்றைத்தானங்களி
ஒவ்வோ ரங்குல நீளமும் நன்ருகத் தரித்துக் கொள்ளவேண்டு
இங்ஙனம் தரிக்குமுன் உத்தூளனமாகத் தரித்துக்கொண்டு தா
அதன்மேல் திரிபுண்டரந்தரிக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு உண்மையான பத்திசிரத்தையுடன் விபூதி தரிக்க வேண்டும். தலையை நடுக்கிக்கொண்டும், கவிழ்ந்து கொண்டும், சிரித்துக்கொண்டும், நடந்துகொண்டும், படுத்துக்கொண்டும், அசுத்த நிலத்திலிருந்துகொண்டும், ஒருவிரலாலும், சண்டாளர்முன்னும், சிவநிந்தகர்முன்னும், தரிக்கலாகாது.

சூரிய உதய அஸ்தமனகாலங்களிலும், ஸ்நானஞ்செய்தவுடனும், பூசை போசனம் நித்திரை இவற்றுக்கு ஆதியிலும் முடிவிலும், *ஈரியக்க சௌசம்பண்ணி ஆசமித்தபின்னும், பூனை முதலிய அசுத்த பிராணிகள் தீண்டியகாலத்தும் அவசியம் விபூதி தரித்துக் கொள்ளவேண்டும்

குருவாயினும் சிவனடியாராயினும், தம்மிற் பெரியோராயினும் விபூதிதந்தால், மும்முறை நமஸ்கரித்து எழுந்து கும்பிட்டுப் பயபத்தியுடன் இரண்டுகரங்களையும் நீட்டி வாங்கித் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும். இவர்கள்முன்னும், சுவாமிமுன்னும், சிவாக்கினிமுன்னும் முகத்தைச் சற்றுத் திரும்பிநின்று விபூதிதரிக்கவேண்டும்.

சிவப் பிரசாதமாகிய விபூதியை சிவதீக்ஷை முதலியவற்றால் தம்மினும் மேம்பட்டவர்கள் கொண்டுவரின் அவர்களைப் பன்முறை நமஸ்கரித்து அன்புடன் பெற்றுத் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். தம்மினும் குறைந்தவர் கொண்டுவரின் அப்பிரசாதத்தை சுத்தமான ஒரு ஆசனத்தில் வைக்கச்செய்து நறுமலர்கொண்டு அருச்சித்து வணங்கியெடுத்துத் தரித்தல் வேண்டும். தீக்ஷையுடையவர் சந்தியாகால மூன்றினும் தீக்ஷையில்லாதவர் மத்தியானத்துக்குமுன்னும் சலத்தில் குழைத்தும், மற்றைக்காலங்களில் சலத்தில் குழையாமலும், தரித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(7) நீற்றின் தத்துவம்:—பசுவின்மலம் ஆன்மமலத்தையும், சாணத்தைச் சிவாக்கினியால்தகித்தல் ஆன்மமலத்தை ஞானக்கினியால் தகித்தலையும், அதிற்றோன்றும் வெண்ணிறம் ஆன்மமலந் தகிக்கப்பட்டபோது தோன்றும் சிவத்துவப்பேற்றையும் விளக்கிநிற்கும். இரகசியம் சைவசமயத்தவரெல்லாரும் உய்த்துணரத்தக்கது.

---

* ஈரியக்கம் - மலசல விசர்ச்சனம்.

இந்த உண்மையை இங்கே நாமெல்லாங்கூடியிருந்து அளவளாவிப் பெருமகிழ்ச்சி யநுபவித்தற்கு மூலகாரணராகிய ஸ்ரீமந் மாணிக்க வாசகசுவாமிகள் கூறியருளியதாகப் பரஞ்சோதிமுநிவர் கூறியதிரு விளையாடற் புராணத்துள் "மறைகளா லளவை தன்னாற் றேவரான் மனத்தால் வாக்கால், அறிவருஞ் சோதி யெங்கோ னவன்றிரு நீற் றுத் தொண்டின், குறிவழி யன்றிக் காணுங் கொள்கையானல்ல னென்றார்" எனக்கூறுமாற் றானும், "கொக்கிற கணிந்தா னன்ப ருலர்ந்தகோ மயத்தை வாங்கிச், செக்கரந் தழல்வாய்ப் பெய்து சிவ ந்திட வெதுப்பி வாங்கி. இவ்வண்ண•மிருக்கு மெங்க ளிறைவண்ண வடிவு மந்தச், செவ்வண்ண மேனி பூத்த திருவெண்ணீ றதுவு மெ ன்னு" எனவும் கூறுமாற்றானுங்காண்க;

அன்றியும் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மும்மலங்களும் தகிக்கப்பட்டமைக்கறிகுறியாகவே விபூதி திரிபுண்டரமாகத்தரிக்கப் படுதலும் கருதற்பாற்றும்.

(8) திருநீற்றாலடையும்பயன்:—வைதிகநீறு இகபோகத்தை மட்டுமே கொடுக்கும். சைவநீறு இகபோகத்தையுங் கொடுத்து மன மாசகற்றி மலங்களைத்தொலைத்துச் சிவத்துவத்தை விளக்கி வீடுபேற் றையும் தரும் இதனை:—

"உலகருக்குரிய மறைவழி வேட்கு மோங்கிய விரசையிற்பொடித்த
விலகுவெண் ணீறு வைதிக பூதி யின்னது புத்தியே யளிக்கும்
முத்தியேயன்றிப் புத்தியும்வெஃகின்முகிழ்க்குமாற்சைவவான்பூதி"

எனவரும் தணிகைப் புராணத்தானும்,

கங்காளன் பூசுங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வீரே யாமாகிற்
றங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வீரே.

என்னும் திருமந்திரத்திருவாக்கானும், சேக்கிழார் நாயனார் அருளிச் செய்த முழுநீறு பூசிய முனிவர்புராணத், திருவாக்குகளானும் மற் றும் பலநூல்களானும் நன்கு தெளிந்துகொள்ளலாம்.

திருமால் மாயை யொழித்துச் சிவதரிசனம் பெற்றுப் பிரமனைப் ள்ளையாகப் பெற்றதும் இத் திருநீற்றாலென்பார். இதனை:—

" வெள்ளொளி த்திரு நீற்றினு லாலிலை மேலோன்
கள்ள மாயைபோய்க் கண்ணுதற் காண்குறப் பெற்றான்
பிள்ளை யாமென மலரயற் பயந்தனன் பெரியோ
ருள்ள மோர்வது திருவெண்ணீ றல்லதொன் றுளதோ"

என்னும் உபதேசகாண்ட மொழியாற் காண்க. திரிபுர தகன துக்குச் செல்லுங்கால் சாரதியாகிய பிரமன் பாரதிபிரி வாற்றாது பங்கி வருந்தி யறிவு கெட்டுழல, அப்போது சிவபிரான் பாரதி வடி ாய் விபூதிபூசி அவன்முன்னின்று பாண்டரங்கக் கூத்தாடி விபூதி ாடுக்க, பிரமன்அதைத்தரித்து மயக்கநீங்கி யறிவுபெற்றான். ன்பர் இதனை "தேர்முன் னின்ற திசைமுகன் காணப், பாரதியாடிய பன்பாண்டரங்கமும்" என்னும் சிலப்பதிகாரத்தாற் காண்க. முழு றுபூசிய முனிவர்பல்லோர் முத்தியுற்றதும் பெரியபுராணத்தானே நற்றென விளங்கும். இவ்வாறே விபூதியாற் பேறு பெற்றார் சரிதம் ாணங்கடோறும் பிரசித்தமாம். ஆங்காங்குக் கண்டுகொள்க.

) பெருமை:— வண்ணானொருவன்உவர்மட்சுமையைத்தாங்கிவருங் ல் மழையால் நனைந்துவழிந்து உலர்ந்துஅவன்மேனிமுற்றும்(விபூ தரித்தவாறாக) வெண்ணிறமுற்று விளங்கக்கண்ட சேரமான் பெ மாளுயனார் யானையினின்றிழிந்து அடியற்றமரம்போல் வீழ்ந்து ஸ்கரித்ததும். "அவன்அடியேன் வண்ணான்" என்று அஞ்சிக்கூ பகாலையும் " அடியேன்நம் அடிச்சேரன்" எனக்கூறியதும் இத் ருநீற்றின் பெருமையைக்கருதியேயன்றோ? மெய்ப்பொருளாய ர் தம்முயிர் விடுங்கால் தம்மவரைநோக்கி "பரவியதிருநீற் றன்பு துகாத் துய்ப்பீர்" எனக் கூறியருளியதும், இவ்விபூதி மகத வத்தை யுணர்ந்தமையானன்றோ ? கூன் பாண்டியனுடைய னயும் சுரத்தையும் நீக்கி ஆட்கொண்டு சைவத்தைத் துலக்கி தம் இத்திருநீற்றின் மகத்துவமேயன்றோ? இன்னும் இதன் ருமையை நன்குவிரித்தோதுவது விபூதியுபநிடதமாம். இது மசாபால உபநிடதம் எனப் பெயர்பெறும். இது நூற்றெட் நிடதங்களுள் எண்பத்தேழாவது உபநிடதமென்பர். அசர்

வணவேதபாகமாயுள்ளது. மற்றஉபநிடதங்களினும் விபூதி மகி கூறப்பட்டதாயினும் இவ்வுபநிடதம் இதற்கென்றே எழு தென்க. வேதம், சிவாகமம், உபநிடதம், ஸ்மிருதி, புரா ஆகிய ஆப்தவாக்கியங்களால் விரிவுறக்காணலாம். இதன் மையைப் பற்றிப் புகல்வனவேயாம். இதனை "வேதத்தி ளதுநீறு" மந்திர மாவது, தந்திர மாவது, துதிக்கப்படு தக்கோர்புகழ்வது, எண்டிசைப்பட்ட பொருளார் ஏத்துந் யது, ஓதத்தகுவது, பயிலப்படுவது, பேசவினியது, பரவ இ யது, உண்மையிலுள்ளது, சத்தியமாவது, அருத்தமதா தத்துவமாவது, சுந்தரமாவது, காணவினியது, பூசவினியது, ணியமாவது, முனிவரணிவது, வானவர்மேலது, இராவணன் து, வருத்தந்தணிப்பது, உடம்பிடர்தீர்ப்பது, அவலமறுப்பது த்திதருவது, இருமைக்குமுள்ளது, வானமளிப்பது, முத்திதரு என ஸ்ரீஞானசம்பந்தசுவாமிகள் இத்திருநீற்றுக்கே ஒருபதிகம் தி வாய்மலர்ந்து பலபடப்பாராட்டி சுவர்க்க மத்திய பாதலத்துள் சகலராலும் அணியத்தக்கதெனவும், முத்திசாதனமான தென புகழ்ந்துரைத் தருளுவாராயின் இதன்பெருமையை முற்றக் வல்லுநர்யாவர்? "திருவெண்ணீறணியாத திருவிலூரும் அ யெல்லாமூரல்ல அடவிகாடே" என ஸ்ரீதிருநாவுக்கரசுசுவாமிகளு

"பிணியெலாம் வரினு மஞ்சேன் பிறப்பினே டிறப்புமஞ்சே றுணிநிலா வணியி னன்றன் றொழும்பரோ டழுந்தி யம்மா, திண லம் பிளந்துங் காணச் சேவடி பரவி வெண்ணீ, றணிகிலா தவ கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே" என ஸ்ரீமாணிக்கவாசக சுவாமிக கட்டளையிட்டருளியதும் இதன் மகிமையை யுணர்ந்தன்றோ?

பேய்பிடித்தாட்டல் முதலிய கொடுந்துன்பங்களை விலக்குதற் எச்சமயத்தாருக்கும் இத்திருநீறே சாதனமாக இருப்பதெ பதை யிற்றைக்கும் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாகக் காணலாம்.

பகைபிணி மண்ணேபன் மந்தி ரத்தினை
மிறையறன் கடையுள் வெருட்சி பித்திடர்
வகையெனைத் தையுமற மாற்றி யாவர்க்குந்
தகைநல மளிப்பது தவள நீறரோ.

அலகை பூதம் வேதாள மடர்மந் திரத்தா னலைப்புறுத்தும்
பலதெய் வதங்க ளிடரச்சம் பழிபா வங்கண் மடமென்னுங்
கலதி முழுது மெளிதகற்றிக் காப்புக் கொளலாற் காப்புமா
நிலவைப் பிடத்தி னதன்பெருமை நிகழ்த்த லரிதா மடமாதே.

று ஸ்ரீகச்சியப்பசுவாமிகள் கட்டளையிட்டருளலும் காண்க. இத்
கய பெருஞ்சிறப்பினை நன்கு திருவுள்ளங்கொண்டன்றோ "நீறி
ா நெற்றிபாழ்" என்று நம் ஔவைப்பிராட்டியார் திருவாய் மலர்ந்
ருளினர். நெற்றியின் அமைப்பு திரிபுண்டரதாரணத்துக் கென்
கருதிச் செய்துவைத்ததுபோற்றோன்றுவதும் காண்க.

(10) பிரத்தியட்சசக்திகள்:—மேற்கூறியவாறு சுருதியுக்திப்
ரமாணங்களால் திருநீற்றின்பெருமைவிளங்குவதொன்றோ! இதன்
ரத்தியட்சசக்திகள் பலவற்றைப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தானும்
ட்டலாம். இது சரீரத்திலுள்ள விஷச்சத்துக்களைப் போக்கும்.
ஷக்கிருமிகள் அணுகவொட்டாது காக்கும். பல ரோகங்களை நீக்
ம். அவரைச்செடி முதலிய படர் பயிர்களில் புழுக்கள் விழாத
 பாதுகாப்பதற்கும், துவரை முதலிய பயறுகளில் புழுக்கள்
ழாதபடி காப்பதற்கும் சாம்பலைத்தூவி வைப்பதும், அங்ஙனம்
விவைப்பதால் அவற்றில் சிறு செந்துக்கள் விழாதிருத்தலும் நம்
ல்லத்துப்பெண்களும் நன்றாகத் தெரிவரன்றோ? நீர்ப்பிணியைத்
ர்ப்பது யாவருமறிந்ததொன்றே. இங்ஙனமாக வயித்திய சாஸ்
 முறைப்படியும் திருநீறுதரித்தல் அவசியமென்பதுபெறப்பட்ட
கும்.

(11) புறமதத்தார்க்குமுண்டெனல்:—சைவசமயத்தினர் இத்
ருநீற்றுப்பெருமையை நன்குதெரிந்து மிகப்போற்றுகின்றார்கள்.
றமதத்தினரும் இதன் பெருமையையறிந்து போற்றிவருகின்றார்
 என்பதுங் காட்டுவாம். மகமதியமதத்தினர் தமது பள்ளிவாச
ல் சர்க்கரைகொண்டுவந்து பாத்தியாசெய்கின்றவர்கட்கு அவணு
ள குருக்கள் சாம்பலையே அள்ளித்தருகின்றனர். அதற்கு
றுஷா எனப்பெயர் கூறுவர். அதனைப்பெற்ற அம்மதத்தினர்
வாயிலிட்டு உட்கொள்கின்றனர். இது இன்றும் எல்லாப் பள்

ளிவாசல்களினும் நிகழ்வதாகும். கிறிஸ்தவர்களோ விபூதித் திருவிழா என்று ஒரு காலத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டாடுகின்றனர். இதனை கிறிஸ்தவவேதமாகிய பைபில் புத்தகத்தில் எண்ணாகமம் 19-ம் அதிகாரம் 5,9, வசனங்களினும், புதிய எபிரேயர் 9, 13லும், சுவிசேஷம் 9, 4 லினும்,யாத்திராகமம் 12, 22,23லும்வரைந்துள்ள வாக்கியங்களால் யாவரும் நன்றாகக்காணலாம். இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும்.

இங்ஙனம் புறமதத்தாரும் இதன் மகிமையை யுணர்ந்து பேற்றத்தக்கதாகிய திருநீற்றை உரிமைவாய்ந்த நம்மவர்கள் அந்தரங்கபத்திசிரத்தையுடன் அணியாது "ஏதோ தகப்பனார்பூசினார் நானும் பூசுகிறேன்" என்று அலட்சியபுத்தியுடன் தரிக்கின்றனர்பல்லோர். எக்காரியத்தையும் அதன் உண்மையையறிந்து ஏற்றவாறு செய்தால் விரைவில் நற்பலனைப்பெறலாகும். ஆதலின்விபூதியைப்பற்றிய விஷயங்களை யெல்லாம் நன்குதெரிந்து விதிப்படி முழுஅன்புடன் அணிந்து சிவபெருமான் றிருவருட்பேற்றையடைந்துய்யுமாறு நம்மவரைப்பிரார்த்திக்கின்றனன்.

நிரந்தமன வாக்குடலா லணைந்த கன்ம நீங்குவதெவ் வாறெனவே யியம்ப வேண்டா, பரந்தகொலைப் பாதகன்கைக் கத்தியேனும் பரிசனவே தியைப்பரிக்கப் பொன்னா மாபோல், விரிந்தமரத் தமர்ந்தபல பறவை யெல்லாம் விரைந்தொருக லெறிந்திடவிட் டேகுமாபோ, லரன்றிருநா மத்தையுரைத் தொருகால் வெண்ணீ றணிந்திடவெவ் வினையனைத்து மகன்று போமே.

சுபம். சுபம். சுபம்.

மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயர்,
வித்தியாபாநுப் பத்திராதிபர்
மதுரை.

விவேகபாநுப்பிரஸ், மதுரை—425—1910.